

Viggo Wilhelmsen:

Eg sá 8301 fiskar gera landgongd

Fyri stuttum vitjaði Loren Cunningham, leiðarin fyri heimsins størstu miðsionsfyrirtekki «Youth with a Mission» í Føroyum. Á tí eina fundinum í læraraskúlahøllini greiddi hann m.a. frá tí stóra fonginum hjá trúboðaraskipinum Anastasis í Athen. Norðmaðurin Viggo Wilhelmsen var maskinsjefur á Anastasis ta minniligu ferðina. Han vitjar í hesum døgum Føroyar sum ferðandi evangelistur.

Viggo vaks upp undir trygghum familjukorinum í Tjøme í Noreg. Sum hálv-vaksin byrjaði ein heldur enn ikki rötleys tilvera í livi hansara, tá ábyrgdin móti familju og næsta vórðu skúgvað til viks, meðan drykkjuskapur og verðslig njótan gjørdust einasta livsinnihald.

Farin um tey 20 fór Viggo at sigla. Hann leiddist við tómléikan í livinum og vildi troyta nýggjar leiðir. Men trup-

ulleikarnir og vónloysi leitaðu hann upp. Hann fór í land aftur og byrjaði at lesa til maskinmeistara og eftir lokið prógv fór hann 23 ára gamal aftur at sigla.

Men ongantið hevði hann kent tómléikan størri enn júst nú. Livið og tilveran tyktust onga meining at hava fyri tann siglandi yvirmannin og vónloysið seig seg meira og meira niður yvir hann.

Eina nátt sat hann í maskinrúminum og grundaði á livið. Skipið sigldi í Atlantshavinum og hjá Viggo leikaði ódn, bæði innan og utoan. At enda gjørdi hann av at taka lagnuna í egnar hendur. Hann bar skjótt at, fór upp á kamarið, skrivaði foreldrunum eitt takkar- og farvælbræv og skiparanum eitt. Síðani legði hann brovini á borðið, tømði tað ið eftir var av einari whiskyflösku og fór upp á dekkið. Sjálvur greiðir hann soleiðis frá tí ið síðani fór fram:

«Tá eg hevði fingið fótin uppá lúningina og skuldi loypa í føvningin á tí svørtu havshylgjuni hoyrði eg bráðliga eina rødd rópa aftan fyri meg: «Viggo, hetta er ikki leiðin

hjá tær.» Eg helt tað vera stýrimannin og vendi mær á fyrri at sláa hann niður. Men har var eingin. Eg helt at eg hevði hoyrt yvir meg og vendi mær aftur móti havinum. Tá fóturin aðru ferð steig á lúningina hoyrði eg fyrri aðru ferð eina klára rødd: «Viggo,

hetta er ikki tin leið. Eg havi ein betri veg til tin.» Í somu løtu kom eg at hugsa um tann Jesus ið foreldur minni trúðu á. Mundi hetta vera rødd hansara? Við eitt hoyrði eg meg rópa út í myrkrið: «Ert tú til Gud, so hjálp mær.» Ein ræðuligur sálardagi byrjaði tá í minni sál. Eg fór niður undir og løtu seinni lá eg undir borðinum í kamari minum. Sorg og angist vóru horvin og istaðin valdaði ein friður, sum ikki kann lýsast í orðum. Eg tók biblíuna úr kuffertinum og opnaði hana. Eyguni fullu niður á Jóh. 3.16. Hetta var Guds tala til min. Eg var frelstur og hoyrði nú einum øðrum harra til. Eg skræddi brævið ið eg løtu frammanundan hevði skrivað til foreldrini og setti meg niður at skriva teimum eitt nýtt.

Eftir at eg hevði arbeitt í ymiskari vinnu í nøkur ár fór eg á heysti í 1980 til Grikkalands at starvast sum maskinsjefur umborð á trúboðaraskipinum Anastasis, sum Youth with a Mission júst tá hevði keypt í tænastu fyri evangelið. Dýrar ábøtur og umvælingar skuldu gerast á skipinum, og eingir pengar vóru í kassanum. Tá talaði Gud við okkum um at boða festu.

Undir tí 40 daga langa festuni kendu vit ein einleika, sum ongantið áður. Beinavegin sum festan

byrjaði gjørdi nakrir makrelar landgongd. Tey ávskipinum, sum ikki lutóku í festuni ótu fiskin. 2½ viku seinni tveittu 350 fiskar seg uppá land. Hetta var heilt óvanligt har á leið og vit skiltu, at Harrin talaði við okkum. 39. dagin í festuni hendi tað stóra undrið, tá 8301 fiskar tveittu seg fyrri fæturnar á okkum. Vit høvdu eina loyprisnar-løtu aðrenn vit tóku fiskin. Vit ótu fisk í fleiri dagar meðan restin varð saltað ella fryst. Fyri okkum var boðskapurin greiður: «Hereftir skulu tit veiða menniskjur».

Grikkararnir ið sóu tilburðin gjørdust rættliga bilsnir. Fólk streymaðu til í stórum tali og grikska sjónvæpnið hevði eina langa sending frá tilburðinum. Vit nýttu høvið at vitna um Gud okkara og gjørdist hetta samstundis eitt andaligt innheysting-artiðarskeið í umráðnum. Tær smáu evangelisku samkomurnar í Athen, Korint og Tessalonika kundu bráðliga ikki rúma øllum teimum ið vitjaðu fundirnar, av tí at Harrin var við í verkinum og staðfesti orðið við tekinum, ið við fylgdu.» Mark. 16.20.

Viggo Wilhelmsen verður verandi í Føroyum alla komandi viku. Hann skal m.a. tala á fundum í Havnar Bio og í Vágnum.

Viggo Wilhelmsen

Nakrir av teimum 8301 fiskunum, sum gjørdi landgongd við Korinth

bertu eru nøkur fá hundrad. Ein frágreiðing frá innarikisráðnum í Vesturtýsklandi upplýsir, at høvudsstöðin hjá PKK er í Sýrialandi og at bólkurin fær vápn frá stjórnunum í Libya og Sýrialandi.

fyrí PKK, at bólkurin fór at stríðast imóti svensku stjórnini intil hon tók aftur í seg at teir vóru terroristar.

Løgreglan hevur ongantið sagt tað alment, at PKK var undir illgruna, hóast øll vistu at løgreglan hevði bólkin undir eftirliti. Útlenskir fregnartænastumenn og aðrar keldur siga hinvegin, at bólkurin hevur frá byrjan av verið óvast á listanum hjá løgregluni. Tað verður eisini sagt, at endamálið við morðinum á Palme var at forða fyrri at fleiri rýmdu úr felagsskapinum og søktu sær friðskjól í Svøríki. Ein vesturlendskur diplomatur heldur tað vera ógvuliga lægt, um PKK fór at myrða Palme fyrri at prógva nakað, ið kórtini bert nøkur fá høvdu skilt.

Í millumbilinum heldur leitingin fram og svenska fólkið syrgir enn Palme. Enn í dag kann ein siggja eina pyramidu av rósom og blómum á staðnum, har Palme gekk saman við konu síni í einum býi, har øll altið høvdu kunnað kent seg trygga.

etj.

Ove vitjar í Vágum

Peningurin, sum inn kemur, fer til Íslandsferð hjá Ungdómsorkestrinum í Vágum.

Í morgin verður skipað fyrri fleiri tiltøkum í Vágoyinni í sambandi við, at Ove Joensen úr Nólsoy kemur á vitjan. Klokkan 17 verður opið hús í fimleikarhøllini á Giljanesi, har Ove Joensen visir fram bæt sín, greiðir frá ferðini til Danmarkar og skripar autografa. Klokkan 18 verður almenn móttøka, har formaðurin í Felagsskúlanum fer at halda talu fyrri Ova.

Eisini fer Ungdómsorkestrið hjá Musikksskúlanum í Vágum at spæla.

Klokkan 20 verður so barnadansur í Sørvágs Bio. Vága Swingband fer at spæla. Teir, ið eru við, eru Andrés Helgasson og Lasse Everts, sum undirvisa á Musikksskúlanum, og aftrat teimum verða so aðrir tónleikarar í Vágum.

Klokkan 22.30 verður so almennur dansur, har Vága Swingband spæla, og har eisini Ove Joensen luttekur.

Ætlanin er, at allur ágóðin av hesum tiltakinum skal fara til eina ferð til Íslands hjá teimum 30 børnunum og ungdomunum í Ungdómsorkestrinum. Ætlanin er at fara til Íslands í juli næsta ár.